

Nr 519

Av herr **Hansson, Nils, m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts framställningar om anslag till Åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m. m. och till Bidrag till skogsvårdsstyrelserna: Omkostnader.*

(Lika lydande med motion nr 624 i Andra kammaren)

I 1961 års statsverksproposition hemställes att riksdagen för budgetåret 1961/62 under anslagsrubrikerna Bidrag till skogsvårdsstyrelserna: Omkostnader och Åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m.m. skall anvisa reservationsanslag om 4 145 000 resp. 3 600 000 kronor. Av det senare anslaget avses 1 600 000 kronor bli disponerade inom skogsvårdsområdena i lappmarkerna och 2 000 000 kronor för bidragsgivning till samverkan utanför lappmarkerna inom de fyra nordligaste länen. Av propositionen synes vidare framgå att anslagsposten 1 600 000 kronor, i likhet med vad som gäller för innevarande budgetår, endast får disponeras inom tidigare bildade skogsvårdsområden.

Redan vid föregående års riksdag framhölls i ett flertal motioner att anslagsramen inte kunde anses tillfredsställande för lappmarkernas del med hänsyn till nödvändigheten av att skogsbruket där snabbt upprustas så att markernas produktionsförmåga till fullo utnyttjas. Resultaten från den senaste riksskogstaxeringen visar också hur angeläget det är att de stora arealerna rest- och trasskogar i lappmarkerna avvecklas och takten i återväxtarbetena ökas. Intresset från markägarnas sida är också mycket stort. Skogsvårdsstyrelserna har hundratals ansökningar om bildande av skogsvårdsområden inneliggande.

Det torde sålunda stå fullt klart att behovet av skoglig upprustning och skoglig samverkan är minst lika stort inom lappmarkerna som inom Norrland i övrigt. Samordning beträffande avverknings-, återväxt-, arbetskrafts- m.fl. frågor är otvivelaktigt ännu mer aktuell och nödvändig för lappmarkernas skogsägare än för skogsägare utanför Lappland. Det måste därför framstå som orättvist att nybildning av skogsvårdsområden stoppats inom de skogligt sett sedan länge missgynnade lappmarkerna samtidigt som dylika områden kan bildas i kustlanden och på andra håll, där förnygrings- och produktionsförhållandena är gynnsammare och skogsvårdsverksamheten redan är i god utveckling.

Den av föregående års riksdag beslutade omorganisationen av skogsvårdsstyrelserna och deras finansiering har medfört mycket kraftiga taxe-

höjningar för styrelsernas serviceverksamhet, vilka i sin tur fått påtagligt ogynnsamma verkningar för speciellt det mindre skogsbrukets del. Småskogsägarna anser sig nämligen icke längre ha råd att anlita skogsvårdsstyrelserna för stämpling, hyggesvård, skogsodling m.m. Saknar skogsägarna kompetens att stjälvä utföra dessa arbeten blir följden försämring av skogsvården och dyrbara laga besiktningar som helt drabbar det allmänna. För att upprätthålla skogsvårdsarbetet på tidigare nivå synes i första hand kategorien småskogsägare böra beredas möjlighet att erhålla sakkunnigt biträde med skogsvården till överkomlig kostnad.

Enligt årets statsverksproposition (sid. 253 — bil. 11) räknar skogsstyrelsen med en summa av 100 000 kronor för lämnande av rabatter. Denna summa har emellertid visat sig vara alldeles för låg, vilket ämbetsverket f.ö. tidigare antytt; minst den dubbla summan torde vara nödvändig då rabatteringen bör omfatta hela landet.

Enär de syften motionen avser kan nås genom en omfördelning inom ramen av de anslag departementschefen förordar för budgetåret 1961/62 hemställas,

att riksdagen måtte besluta

dels till Åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland m.m. anvisa ett reservationsanslag om 3 500 000 kronor, varav 2 100 000 må utnyttjas för fullföljande och nybildning av skogsvårdsområden inom lappmarkerna, samt

dels till Bidrag till skogsvårdsstyrelserna: Omkostnader anvisa att reservationsanslag om 4 245 000 kronor, varav 200 000 kronor må av skogsstyrelsen användas till rabattering av taxorna med speciell tanke på mindre skogsägare.

Stockholm den 26 januari 1961

Nils B. Hansson

Ebbe Ohlsson

And. E. Johansson

Georg Carlsson